

OBNOVA SIONA

SLAVA NOVOG STVARANJA

(Isa. lx 1-22)

„DIGNI se, zasvetli, jer došlo je svetlo tvoje i slava Božja nad tobom se podigla. Jer, gle, zemlju će mrak prekriti, i gusta tama narode; ali Gospod će nad tobom ustati, i slava njegova će se nad tobom videti. I doći će narodi k tvome svetlu, i kraljevi k sjaju tvoga svanuća.

Podigni svoje oči i pogledaj uokolo; svi se okupljaju, k tebi dolaze: sinovi tvoji će doći izdaleka, i kćeri će tvoje biti nošene u rukama. Tada ćeš gledati i biti olakšan, i srce će tvoje drhtati i proširiti se; jer će se obilje mora k tebi obratiti, moć naroda k tebi će doći. Mnštvo kamila će te prekriti, jednogrbe kamile iz Midijana i Efe; svi iz Šebe će doći: doneće zlato i tamjan, i hvale će Gospodnje objavljivati. Sva stada kedarstva zajedno će se k tebi okupiti, ovnovi nebjajotski tebi će služiti: dolaziće s odobrenjem na moj žrtvenik, i ja ću proslaviti Dom svoje slave.

Ko su oni koji kao oblak lete, i kao golubovi prema svojim prozorima? Zaista će ostrva na mene čekati, i ponajpre lađe taršiške, da izdaleka dovezu tvoje sinove, njihovo srebro i zlato s njima, za ime Gospoda, Boga tvoga, i za Sveca Izraelovog, jer te on proslavio. I tuđinci će sagraditi tvoje zidine i kraljevi njihovi će ti služiti: jer sam te ja u svome gnevu udario, ali sam ti se u svojoj naklonosti smilovao.

Tvoja vrata će biti neprestano otvorena; neće se zatvarati ni danju ni noću, da ti ljudi mogu doneti bogatstvo naroda, i njihove kraljeve dovedene sa njima. Jer će propasti narod i kraljevstvo koje ne bude htelo tebi služiti; jeste, ti će narodi biti potpuno upustošeni. Slava Libana k tebi će doći, jela, bor i šimšir zajedno, da ulepšaju prostor moje svetinje; i ja ću proslaviti prostor svojih nogu.

I sinovi onih koji su te tlačili, pognuti će k tebi doći, i svi oni koji su tebe prezirali pognuće se pred stopalima tvojih nogu; i nazivaće te Gradom Gospodnjim, Sionom Sveca Izraelovog. Budući da si bio ostavljen i omražen, tako da niko nije kroz tebe prolazio, učiniću te večnim veličanstvom, radošću mnogih naraštaja. I sisaćeš mleko naroda, i sisaćeš grudi kraljeva; i znaćeš da sam ja, Gospod, tvoj Spasitelj, i tvoj Otkupitelj, Silni Jakovljevi.

Umesto bakra doneću zlato, umesto gvožđa doneću srebro, umesto drveta bakar i umesto kamenja gvožđe: tvoje ću oficire učiniti mirom i tvoje uterivače pravednošću. Nasilje se više neće čuti u tvojoj zemlji, ni pusto-

šenje, ni razaranje unutar tvojih granica, nego ćeš svoje zidine nazivati Spasenjem i svoja vrata Slavljnjem.

Sunce neće više biti tvoje svetlo danju, niti će ti mesec davati svetlosti za svetlo, nego će ti Gospod biti večno svetlo, i Bog tvoj slava tvoja. Sunce tvoje neće više zalaziti, niti će se tvoj mesec povlačiti: jer će Gospod biti tvoje večno svetlo, i dani tvoje žalosti će biti završeni.

I sav tvoj narod biće pravedan: oni će zauvek zemlju naslediti, izdanak moga nasada, delo mojih ruku, da ja mogu biti proslavljen. Malobrojni će postati hiljadu, i maleni veliki narod: ja, Gospod, u njegovo ću vreme to ubrzati.”

KOD čitanja ovog poglavlja nekoliko stvari, na koje je već mnogo puta pozvana pažnja, treba da se imaju na umu.

(1) Kad god je nepogrešivo dato upućivanje na grad Jerusalem, kao u delovima ovog poglavlja, mora se zapamtiti da je grad ništa bez stanovnika. Kada se o gradu govori kao da se raduje, znamo da je to narod u gradu koji se raduje. Grad se gradi samo pristupanjem stanovnika.

(2) Ova proročanstva su data mnogo godina pre Vavilonskog zatočeništva. Na kraju tog zatočeništva svakom Jevreju je data potpuna sloboda da se vrati u svoju sopstvenu zemlju, i nikakva sredstva nisu uskraćena, koja su bila neophodna da im omoguće da se vrate; prema tome svaki deo proročanstva za koji se može misliti da upućuje samo na zemaljske stvari, je ispunjen odavno. To jest, ispunjen je toliko koliko je to moglo učiniti samo nasleđe.

(3) Najočiglednije je to da postoje stvari obećane ne samo u ovom poglavlju već takođe i na drugim mestima, koje nikada još nisu bile ispunjene. Štaviše, jasno je to da ove stvari mogu biti ispunjene samo večnim nasleđstvom. Ovo je proročanstvo koje upućuje na poslednje dane, i njegovo ispunjenje će biti ostvareno samo dolaskom Gospoda, i obnovom svih stvari.

BOG ISPUNJAVA SVA SVOJA OBEĆANJA

(4) Iznad svega, jedna uobičajena zabluda mora biti izbegnuta. Veoma je uobičajeno to da se čuju izlagači kako kažu za neke stvari da se nisu ispunile, da ih je Bog dao pod određenim uslovima, i da, pošto uslovi nisu ispunjeni, ispu-

njenje obećanja ne može biti očekivano. Takvo izlaganje je kleveta protiv Boga. Nikada na svetu Bog nije dao obećanje koje neće ispuniti u dobrom trenutku. „Nije Gospod spor u pogledu svog obećanja“. 2. Petrova iii 9. „Ako smo neverni, on ostaje veran; jer ne može negirati sebe.“ 2. Tim. ii 13. Čak iako bi svaki čovek bio neveran, i odbacio obećanje, njegovo obećanje bi važilo, jer bi on od samog kamenja napravio vernu decu, koja bi prihvatila ponude milosti. Vidite Mt. iii 9. Bog ne zavisi ni od jednog čoveka za ispunjenje svojih obećanja; i nijedna osoba na ovom svetu ili na svetu koji dolazi nikada neće biti u stanju da se ruga Bogu što je na bilo koji način propustio da održi svoju reč, niti će ikada biti i najmanje prilike za sumnju da se prikrade u odano srce, u pogledu neispunjenog obećanja. Šta god je Bog obećao, on je u stanju da izvrši; i šta god je Bog u stanju da uradi on će uraditi za spasenje ljudi.

REČ KOJA DAJE ŽIVOT I SNAGU

„DIGNI se!“ To jest, „Ustani!“ Uporedite ovo sa rečima u vezi sa čudima zabeleženim u Luki vii 14; viii 54; Delima iii 6; xiv 10. Mladiću koji je nošen na sahranu, i maloj devojčici tek umrloj, Hrist je rekao, „Digni se“, i oni su oboje ustali, živi. Petar je rekao hromom čoveku na vratima hrama, koji nikada nije hodao, „U ime Isusa Hrista Nazarećanina, ustani i hodaj“, i on je odmah hodao i skakao. Na sličan način Pavle je rekao drugom čoveku, „koji nikada nije hodao“, „Stani uspravno na svoje noge“, i on je skakao i hodao. To je reč koja nam je upućena u ovoj lekciji. Sama prva reč je reč koja podiže mrtve, i čini da bespomoćni hodaju. Ko god ima veru da bude izlečen, ko god čuje ovu reč u veri, pronaći će u proučavanju ovog poglavlja život koji nikada ranije nije poznao. „Probudi se ti koji spavaš, ustani iz mrtvih i zasvetlice ti Hrist.“ Ef. v 14.

„NEKA BUDE SVETLOST!“

„ZASVETLI!“ Da, digni se, i zasvetli. Zašto? Zato što će ti Hrist zasvetleti. Ne, i više; svetlost je došla, i slava Gospodnja se podigla nad tobom. Ovde opet imamo reč stvaranja. Iako reč korišćena u ovom slučaju nije ista kao ona korišćena u prvom poglavlju Postanja, to ne pravi razliku; činjenica je da ovde imamo naredbu kao i u Post. i 3. „Bog je rekao, neka bude svetlost; i bila je svetlost.“ Na početku, kada nije bilo ništa oko ove zemlje, osim tame, bez ijednog zraka svetla, Bog je rekao, „Da bude svetlost“, i odmah je bila svetlost. Sama tama je poslala svetlost. „Bog, koji je zapovedio da iz tame zasvetli svetlo, zasvetleo je u našim srcima da bi dao svetlo spoznaje slave Božje na licu Isusa Hrista.“ 2. Kor. iv 6. On je Svetlo, a „svetlo je sijalo u tami; i tama ga nije nadvladala“. Prema tome on može pretvoriti našu tamu u svetlo. Nismo li imali obećanje? „Tada će tvoje svetlo kao zora izbiti“; „tada će tvoje svetlo zasvetleti u tmjni; i tama će biti poput podneva“. To je Bog koji stvara, koji nam govori ovde. Ako ga pamtimo kao Stvoritelja nebesa i zemlje, poznavaćemo silu kojom su svetovi stvoreni, i kojom su mrtvi vaskrsnuti. To je pravo držanje Šabata.

SVETLA U SVETU

KADA je Mojsije sišao sa gore, nakon što je bio u bliskoj komunikaciji sa Gospodom, govoreći sa njima lice u lice, njegovo lice je sijalo. Ne samo to da je bilo svetlo, već je odavalo zrake svetla; svetlo je zračilo sa njega na korist drugima, ako su bili voljni da ga prime. To je bila samo ilustracija onoga što Bog želi da sav njegov narod bude: Svetlonoše. „Vi ste svetlost sveta.“ Mt. v 14. Svetlo koje njegov narod ima je svetlo njegovog života, jer on kaže, „Onaj koji me sledi, neće hodati u tami, već će imati svetlo života“. Jovan viii 12. Tako smo podstaknuti da „sve činimo bez mrmljanja i raspravljanja, da budemo neporočni i bezazleni, sinovi Božji, besprekorni usred izopačenog i pokvarenog naraštaja u kojem svetlitate kao svetlila u svetu držeći Reč života“. Fil. ii 14-16. Život je svetlo ljudima, i najdivnija misao je to da ovo slavno Božje svetlo treba da bude pokazano u smrtnom telu (2. Kor. iv 11), tako da oni koji sede obavijeni gustom tamom ovog sveta treba da prime „svetlo o spoznaji Božje slave“ gledajući ga u njegovim poniznim sledbenicima. Sigurno je krajnje vreme da se poslušava naredba, „Digni se, zasvetli!“

PRAVI ŽIVOT: SVETLO ŽIVOTA SVETLO SVETA

DA ovo nije izmišljeno svetlo, koje sija sa vernih Hristovih sledbenika, očigledno je iz onog što se pojavljuje kasnije u poglavlju, kao i iz drugih pisama. O gradu, kada bude ispunjen svojom decom, čitamo da „ne treba sunca ni meseca, da u njemu svetle; jer Božja slava ga je obasjala, i Jagnje je njegovo svetlo“. Otk. xxi 23. Uporedite Isa. lx 19, 20. Svetlo koje sija od Boga je stvarno svetlo, daleko iznad sjaja sunca, jer je iz njega to da sunce dobija svetlost koju ima; prema tome kada je njegov narod podvrgnut njegovoj volji kao što je sunce, oni će takođe sijati pravim svetlom. „Tada će pravednici svetleti poput sunca u kraljevstvu svoga Oca.“ Matej xiii 43. „Oni koji su mudri svetleće kao sjaj nebeskog svoda, a oni koji mnoge obrate pravednosti kao zvezde u vek vekova.“ Danilo xii 3. „Sada smo sinovi Božji i još se nije pokazalo šta ćemo biti.“ 1. Jovanova iii 2. To jest, svetlo koje će sijati iz tela svetih, nije se još pokazalo, prema tome svet ih ne poznaje, kao što nije poznavao Hrista; uprkos tome život koji je pokazan u onima koji su potpuno Gospodnji je samo isto svetlo koje sija sa Gospodnjeg lica, isto koje osvetljava zemlju. Neće svi sakriti svoja lica od njega; nijedan sjaj nije uzalud, nebitno koliko je mračno mesto u kojem je život pokazan; jer Neznabošci, pagani, zemaljski narodi, će doći k svetlu kada mu je dopušteno da sija nesmetano, i čak će i kraljevi doći da se raspitaju o njemu. Tačno je to da je dolazak mudraca sa istoka na Hristovom rođenju bio ispunjenje ovog proročanstva; ali ne smemo zamisljati da je taj događaj to iscrpeo. To je bio samo primer onoga što će biti učinjeno kada je Hrist potpuno oblikovan u celom svom narodu. Postoji mnogo kraljeva i vladara u takozvanim paganskim zemljama, koji imaju veliku moć i uticaj, i mnogi od njih će se tek videti kako se raspitaju o putu života.

IZGRADNJA SIONA

„TUDINCI će sagraditi tvoje zidine.“ Ovo je samo još jedna izjava o činjenici da kraljevstvo Izrael treba da bude izgrađeno ulaskom naroda iz svih različitih zemaljskih nacija. Pozivanje Neznabožaca je sredstvo kojim ruševine Davidovog doma treba da budu izgrađene. Dela xv 16, 17. Oni koji su jednom bili „otuđeni od Izraelovog građanstva i tuđinci u odnosu na saveze obećanja, bez nade i bez Boga na svetu“, dovedeni su blizu Hristovom krvlju, tako da „više nisu tuđinci i pridošlice, nego sugrađani svetih i ukućani Božji; i nazidani su na temelju apostola i proroka, a ugaoni kamen je sam Isus Hrist, u kome sva građevina prikladno povezana zajedno raste u sveti hram u Gospodu“. Ef. ii 11-13, 19-21. Ovi, koji dolaze Hristu Živom Kamenu, učinjeni su živim kamenjem, i ugrađuju se u duhovnu kuću, sveto sveštenstvo, da prinose duhovne žrtve ugodne Bogu preko Isusa Hrista. 1. Petrova ii 4, 5. Tako je zapisano, „Onoga koji pobeđuje učiniću stubom u hramu Boga svojega, i neće više izaći napolje“. Otk. iii 12. Tako će zidovi Jerusalima, svetog grada, biti izgrađeni. Veliko delo upravo sada ide napred; ko će oblikovati deo velike građevine?

PROSLAVLJANJE NJEGOVE KUĆE

„JA ću proslaviti prostor svojih nogu.“ Pročitajte ponovo pismo na koje se toliko često upućuje u ovim lekcijama, to jest, Zah. xiv 4, koje nam govori da će u vreme velike poslednje bitke Gospod ići napred da se bori protiv naroda koji su suprotstavljeni Jerusalimu, i da će njegove noge stajati na taj dan na Maslinskoj Gori, i ona će postati velika ravnica, na kojoj će grad sa svojim živim vodama stajati. Pročitajte takođe stihove 6-9 u vezi sa poglavljem koje proučavamo. Ovo, zajedno sa Otk. xxi, će poslužiti da utvrdi primenu poglavlja.

Stih 7 je posebno utešan kada je pročitao u vezi sa Pismima koja pokazuju da je Božji narod „zajedno ugrađen za Božje prebivalište po Duhu“. U Isa. lvii 15 čitamo da Bog prebiva sa poniznima, i u isto vreme „na uzvišenom i svetom mestu“. Njegovo prisustvo u prahu ga oživljava; kada prebiva sa poniznim, postavlja ga visoko; a kada mu je dopušteno da prebiva u najzlobnijoj i najpokvarenijoj duši, on je proslavlja. „Proslaviću dom svoje slave.“ Naša uloga je samo da budemo voljni i pokorni; Božja uloga je da daje milost i slavu, i snagu prema bogatstvu svoje slave.

„Gospod Bog je sunce i štit.“ Ps. lxxxiv 11. Ovo vidimo iz stiha 20. Sunce Božjeg grada nikada neće zaći, ni noću ni danju, zato što će Gospod biti njegovo večno svetlo. Sunce će sijati kao što čini sada, samo sa znatno uvećanim svetlom, ali u Božjem gradu ono neće biti potrebno, zato što će veće svetlo samog Boga sijati tamo danju i noću.

PRAVEDNA NACIJA

„SAV tvoj narod biće pravedan; naslediće zemlju zauvek.“ Tako vidimo da su vrhunac sjaja Božjeg naroda „nova nebesa i nova zemlja, gde prebiva pravednost“. 2. Petrova iii 13. To je vrhunac, ali početak mora biti sada, usred tame ovog sadašnjeg zlog sveta. „Staza praved-

nih je kao sjajno svetlo što sjaji sve više i više do dana savršenoga.“ Prič. iv 18. Sile sveta koji dolazi moraju biti pokazane u ovom sadašnjem svetu; svetlo nove zemlje mora biti viđeno na staroj zemlji; spasenje i hvala koji će biti zaštitom svetom gradu kada je učinjen napad na njega od vojski zla moraju sada biti pokazani; i pravednost koja će prebivati na novoj zemlji mora postojati ovde i sada u svojoj punini. To će biti slučaj silom onoga koji može malog učiniti snažnim narodom, i koji će u svojoj vernosti to učiniti. 1. Sol. v 23, 24.

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER